

LÍNIA L'H pàgs 12 i 13
La capçalera
arriba avui
al número 100

SANTA EULÀLIA pàg 17
Rocío Mora, nova
presidenta del Mercat:
"Ens hem de renovar"

línial'H ^{9 anys}

Febrer 2022 · Núm. 100 · linalh.cat

El moviment veïnal afronta canvis enmig de desavinences

Les associacions busquen adaptar-se a la realitat actual per seguir tenint influència a tots els barris pàg 3

Foto cedida

pàg 16

L'última bala

L'oposició a Cosme Toda veu irregularitats en els futurs blocs

LA FLORIDA pàg 18
Alumnes de l'escola
Joaquim Ruyra parlen
sobre el 'bullying' a TVE

A FONTS pàgs 14 i 15
Els dos anys de les víctimes
més grans de la pandèmia

BÀSQUET pàg 20
Laura Arias: "A l'Hospitalet
és on he fet més vida"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Dipòsit de reformes
d'interiors, cuines
i banyes de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

DE 6 AM A 1 PM - DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dins teu

Renovar-se o morir

» El moviment veïnal local té el repte d'adaptar-se als nous temps enmig de discussions i polèmiques
 » Els nous col·lectius en defensa del patrimoni o contra l'especulació s'erigeixen en potencials aliats

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

El moviment veïnal de l'Hospitalet viu un moment crucial pel que fa al seu futur. No és un cas aïllat, però, ja que les associacions de veïns d'arreu del país pateixen problemes relacionats amb la manca de relleu generacional, entre altres. A l'Hospitalet també hi ha un teixit veïnal envellit, format i dirigit per les mateixes persones que el van tirar endavant els anys 70 i 80, durant la seva època d'esplendor.

Tanmateix, en els últims anys hi ha hagut una certa revitalització del moviment, almenys en alguns barris com la Florida o Santa Eulàlia, on hi ha hagut un procés de refundació de les seves respectives associacions de veïns històriques, mentre que en barris com Bellvitge n'han sortit de noves. Tot plegat de la mà d'activistes de diversos àmbits que han rejuenit un moviment que semblava paralitzat i que vivia de referenciar les seves gestes del passat. Noves maneres de fer que, de vegades, han comportat topades amb els veterans.

Això s'ha manifestat a través de l'estira-i-arrotonsa que han mantingut els últims mesos la Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet (FAVLH) i algunes entitats veïnals, que acusen l'òrgan federatiu de "limitacions organitzatives" i de no tenir "un pla de treball" per coordinar el moviment. En aquesta línia s'han pronunciat quatre associacions de veïns de la ciutat —la de la Florida, Som Santa Eulàlia, la de Collblanc-La Torrassa i la independent de Bellvitge—, que han fet pinya per fer públiques unes queixes que abans es feien "en privat i en solitari", tal com re-

Una imatge de la darrera assemblea de la FAVLH, celebrada al Centre Municipal Ana Díaz Rico. Foto: Som Santa Eulàlia

coneix Khristian Giménez, membre de Som Santa Eulàlia. Queixes relatives a l'organització de la federació i de les seves assemblees. "El moviment veïnal és divers. Intentem coordinar-lo el millor que podem", respon el president de la FAVLH, el veterà Manuel Piñar.

XOC GENERACIONAL?

A primera vista podria semblar que l'origen de les disputes radica en un xoc generacional entre els veterans i el jovent. Tanmateix, des de les associacions de veïns consultades per *Línia LH* apunten més aviat a unes maneres d'actuar de la FAVLH pròpies del passat. "No s'han adaptat a les noves realitats", assenyala Pedro Luna, membre de l'associació de la Florida, que recorda que les necessitats actuals "són diferents" de les dels anys 70. "Tot ha canviat als barris", coincideix Montse Abolafia, de l'associació de veïns independent de Bellvitge. Giménez assenyala que el

problema té a veure amb unes dinàmiques "viciades" que s'han mantingut en el temps.

Així i tot, totes les associacions de veïns reconeixen la tasca que els veterans van fer en el seu moment. Giménez, de fet, es posa en el seu lloc. "Jo n'estaria molt orgullós i em seria difícil acostumar-me a una època en la qual has deixat de ser central", ar-

"El moviment veïnal és molt més que una associació de veïns", diu Khristian Giménez

gumenta. "No s'ha de menystenir la feina feta", remarca Loli Colás, presidenta de Collblanc-La Torrassa. "Van aconseguir grans coses", afegeix Luna.

Piñar els dona la raó i admet que les coses han canviat. "Ens hem d'adaptar als nous temps. Les receptes de fa 30 anys ja no ser-

veixen", reconeix, deixant clar que ells no tanquen les portes als joves. "Necessitem que s'incorporin de forma continuada", reivindica.

Un altre veterà, Daniel Giménez, president de l'associació de Pubilla Cases, lamenta que els joves desconeguin la història del moviment. "Si els parles de les lluites d'abans et diuen que no en tenen ni idea", es dol. "La gent jove té la seva feina, i en veure les disputes que hi ha al moviment veïnal fa marxa enrere", argumenta María Yáñez, vicepresidenta de l'associació del Gornal, que des de fa anys no té vinculació amb la FAVLH per "desavinences". Tanmateix, a la Florida han fet un pas endavant en aquesta línia, escollint Julia Portal, de 22 anys, com a presidenta.

Sobre el relleu generacional, pedra angular de la continuïtat del moviment, les associacions tenen clar que calen plans específics per atraure els joves. Emilià Almodóvar, membre de la Florida, proposa posar èmfasi en els

seus problemes, relacionats amb l'habitatge o la precarietat laboral, i obrir-se a les dificultats de la població migrant. En aquesta línia, Piñar reconeix que no han estat capaços d'explicar bé què han fet per la ciutat. Sobre això, Luna diu que el moviment veïnal fa una sensació "d'hermetisme" que impedeix un relleu.

UN BRI D'ESPERANÇA

Ara bé, en els últims anys han sorgit plataformes relacionades amb la defensa del patrimoni o contra l'urbanisme massiu, com ara No Més Blocs, Defensem el Castell o Can Trinxet Viu, entre altres, formades majoritàriament per gent jove. "El moviment veïnal és molt més que una associació de veïns", recorda Giménez des de Som Santa Eulàlia. "Hem d'abraçar aquestes noves plataformes", afegeix Abolafia.

Un bri d'esperança que pot servir per revitalitzar el moviment veïnal i adaptar-lo a les problemàtiques que afecten els seus veïns.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Respirar aire tòxic

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Nazaret Romero/ACN

Fa molts anys que la deficient qualitat de l'aire és una qüestió sense resoldre a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins i tot diria que és un tema recurrent que té alts i baixos. En períodes electorals guanya presència a l'esfera pública. Algunes formacions polítiques en fan bandera amb mesures per combatre-la i d'altres, menys interessades, hi passen de puntetes. I fora de campanya se'n parla poc. Segurament no interessa esbombar gaire les conseqüències sobre la salut dels elevats nivells de contaminants atmosfèrics.

No en va més de set milions de persones moren prematurament cada any arreu del planeta a conseqüència de la contaminació atmosfèrica. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva fins a les quaranta mil, i a l'àrea metropolitana de Barcelona són aproximadament unes dues mil. Xifres difícils d'assumir i a les quals hem d'afegir els problemes cardiovasculars, respiratoris i les afectacions en el desenvolupament dels infants que provoca respirar un aire tòxic.

És innegable que en els darrers anys la qualitat de l'aire ha millorat en comparació amb les dades de principis de segle. I això ha estat així perquè com a societat hem pres consciència i hem forçat els governs a trobar solucions a un greu problema de salut pública. A més, circumstancialment, el confinament de la pan-

dèmia va ajudar a avançar cap a aquest objectiu amb la reducció dràstica de l'ús del vehicle privat, així com per les actuacions de pacificació dels carrers.

Així i tot, i tal com indica l'Anuari de la contaminació a Barcelona 2021, la tendència observada en el darrer any és de creixement dels nivells de contaminants atmosfèrics. Fet i fet, l'oasi ambiental que va dibuixar el confinament ha estat un miratge, i per això és lògic que ens preguntem si les actuals polítiques de

Posar pedaços per reduir la contaminació només serveix per esquivar l'arrel del problema

qualitat de l'aire són suficients per atacar l'arrel del problema. I a la llum dels resultats podríem dir que no.

La Zona de Baixes Emissions ha resultat ser una mesura amb un baix impacte sobre els nivells de contaminants atmosfèrics, però molt efectiva per renovar el parc automobilístic. El percentatge de carrers a l'àrea metropolitana transformats en zones de vianants és, malauradament, anecdòtic i l'ús del transport públic se situa un 20% per sota dels

valors anteriors a la pandèmia, alhora que l'ús del cotxe continua creixent a Barcelona des de l'inici de la pandèmia.

Això coincideix, a més, amb la decisió de l'Organització Mundial de la Salut de reduir pràcticament a la meitat el topall de contaminants atmosfèrics per sobre dels quals la contaminació té impacte sobre la salut. Un fet gens menyspreable que deixa l'actual legislació en matèria de qualitat de l'aire, molt menys exigent, en fora de joc, i el més important: ens fa adonar que l'aire que respirem arreu de l'àrea metropolitana i especialment a la ciutat de Barcelona és més perjudicial per a la nostra salut del que creïem.

No existeixen receptes màgiques, com tampoc mesures senzilles, per millorar la qualitat de l'aire a les nostres ciutats. Però hem de ser conscients que posar pedaços per reduir la contaminació atmosfèrica només serveix per esquivar l'arrel del problema, que no és cap altre que l'ús massiu del cotxe. Hi ha molta feina a fer. Així i tot, la recepta és evident: menys cotxes, més transport públic i més salut. I, sobretot, governs amb compromís als ajuntaments que apliquin i no utilitzin electoralment les mesures de qualitat de l'aire. Mentrestant, continuarem esperant aquest moment respirant un aire que a poc a poc ens va emmalaltint.

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@Bosch_Marta

Cada nova mudança em deixa més cansada i empenyada amb aquest mercat immobiliari que ens empeny al nomadisme de pisos de persianes i aixetes avariades, propietat de persones gasives i sense escrúpols, que han convertit un dret bàsic en una quota de la seva hipoteca a Cunit.

@LaTangues

Una alumna se sent malament perquè amb tants companys confinats es concentra millor i voldria ser poquets a classe sempre. De debò, quan tindrem ràtios saludables per a la canalla, @govern? Foteu recursos on toca, que esteu tot el dia fotent places noves per a polis.

@EscurcoNegre

El discurs de Gerard Pi-qué amb això de l'Ibai Llanos és el del catalanet acomplexat de tota la vida que quan parla amb espanyols els va repetint "nah, quizá te encuentres algún loco, pero la mayoría de gente es normal y te habla en castellano a la primera" per calmar-los.

@sara05villa

Hola, @el_pais, publicasteis el otro día una pieza afirmando la absurdidad del lenguaje inclusivo dado que el masculino es perfecto como valor genérico. Pues Rafa Nadal es el CUARTO tenista en ganar 21 Grand Slams: Court tiene 24, Serena Williams 23 y Graff 22. Un poco de rigor, ¿no?

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 12321-2013

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

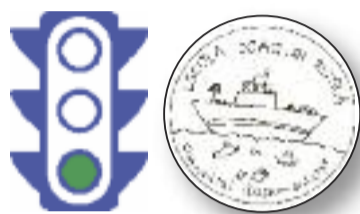
Els semàfors

CaixaBank

CaixaBank ha reobert dos caixers al Gornal per les protestes dels veïns pel tancament de la darrera sucursal bancària al barri. Així i tot, els veïns reclamen que hi hagi personal presencial per atendre els clients.

pàgina 17

E. Joaquim Ruyra

Alumnes de l'escola Joaquim Ruyra han participat en un programa de TVE sobre l'assetjament escolar. Aquest centre és referent pel que fa a resultats acadèmics i a la seva manera de funcionar, basada en el diàleg i la comprensió mútua.

pàgina 18

Ajuntament

La pressió d'entitats i partits polítics de l'oposició ha empès el govern municipal a presentar un projecte de reforma del pont d'en Jordà. Tot i que encara no se'n saben tots els detalls, la rehabilitació del pont era del tot necessària.

pàgina 18

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 *Dos mesos a la intempèrie a la Florida: "Això no és vida"*
- 2 *Denuncien la degradació de la Casa Querol de la Torrossa*
- 3 *Denuncien una agressió a un taxista a Pubilla Cases*
- 4 *El Jardí del Fènix fa renéixer un solar abandonat del carrer Mas*
- 5 *L'edifici de l'Ernest Lluch podria estar acabat al març*

Serem més pobres

per Pedro Jesús Fernández

Aquest any les persones pensionistes serem més pobres. Tanmateix, no entrarem a denunciar l'increment de la pobresa, en general, ni tampoc el sagnant i vergonyós creixement de les desigualtats generat per la pujada escandalosa dels preus de productes de primera necessitat. Una pujada sense cap justificació raonable que no sigui l'interès de l'oligarquia financera i els poders especuladors i rendistes que tot ho controlen.

Les dades de 2021 ens mostren que el 20% més ric de la població espanyola té una renda neta 5,8 vegades superior a la del 20% més pobre. El 2020, un total de 12.495.000 persones (el 26,4% de la població espanyola) estaven en el llindar de la pobresa o en risc d'exclusió social i, d'aquestes, més de 9 milions estaven en risc de pobresa.

Cada dia més gent arriba a final de mes amb moltes dificultats per afrontar les despeses de productes essencials. El nombre de persones en aquesta situació va augmentar del 7,8% fins al 10% el 2020. Actualment, són més de 4,5 milions de persones.

D'altra banda, aquest any ha augmentat notablement la taxa de pobresa entre la gent gran: s'ha incrementat fins al 18,8%. Com que la majoria de persones grans són pensionistes, aquest any s'incrementarà el nombre de pobres.

El 42,8% de les pensions de jubilació i el 37% de les de viduïtat tenen un import inferior al llindar de la pobresa severa (458 euros mensuals en 14 pagues). A nivell estatal, això representa el 16,1% dels 9,8 milions de pensionistes.

Ser pobre significa no disposar dels recursos materials, culturals i socials necessaris per satisfer les necessitats més bàsiques i, per tant, quedar exclòs de les condicions de vida mínimament acceptables per a qualsevol ésser humà.

El 2 de desembre, el Congrés dels Diputats va aprovar la reforma de les pensions impulsada pel ministre José Luis Escrivá. Aquesta reforma, entre altres mesures, deroga el límit del 0,25% per la revalorització de les pensions imposat per Mariano Rajoy, cosa que suposava perdre poder adquisitiu, any rere any, per a les persones pensionistes.

Les Mareas de Pensionistes sempre hem reivindicat que les pensions s'haurien de revaloritzar en funció de l'IPC real. Aquest any, segons l'INE, la inflació ha sigut del 5,6%. En conseqüència, les nostres pensions s'haurien d'incrementar aquest mateix percentatge.

Però, ves per on, el percentatge que se'ns aplicarà serà el 2,5%. És a dir, l'IPC mitjà anual dels 12 mesos previs, i no l'IPC acumulat. Això suposarà uns 26 euros al mes de mitjana. Més o menys el que s'ha incrementat, com hem pogut comprovar, el cistell de la compra, la llum i altres serveis. Quina vergonya!

En definitiva, les persones pensionistes haurem perdut un

3,1%. És a dir, serem més pobres. I, el més important, l'increment serà la meitat de l'IPC real.

Per a una persona pensionista que cobra uns 700 euros al mes, la pèrdua anual serà d'uns 300 euros, mentre que per a una altra que cobri uns 1.700 euros mensuals, la pèrdua anual serà de 714 euros.

Allò que s'anomena popularment *paguilla*, i que cobrem al gener, no és més que la diferència entre l'increment del 0,9% que hem estat cobrant durant el 2021 i l'IPC aplicat ara, el 2,5%. Així, a mitjans de gener, les persones pensionistes hem cobrat entre 200 i 240 euros per compensar la diferència. Ara bé, hem perdut de mitjana uns 500 euros anuals que ja no recuperarem.

També les pensions mínimes continuaran sent de misèria, ja que estan per sota del Salari Mínim Interprofessional (SMI) i aquest, lluny del que estableix la Carta Social Europea. És evident que cada vegada és més gran la bretxa entre les pensions i els salaris i l'increment del cost de la vida.

Això sí, l'Estat continuarà pagant durant els pròxims cinc anys la fredorosa quantitat de 27.721 milions d'euros del rescat bancari que, segons va dir Luis de Guindos (PP) quan el va anunciar, no costaria res als contribuents.

Línia l'h no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ArribaElFinal?

@**govern**: El Govern vol eliminar les quarantenes dels centres educatius. També acorda la reobertura de l'oci nocturn l'11 de febrer sense límits d'aforament ni d'horaris.

#PauJuvillà

@**Catinformacio**: La mesa del Parlament proposa que s'aturi l'activitat de la cambra temporalment en protesta per la retirada de l'escó al cupaire Pau Juvillà.

#PolèmicaEurovisiva

@**Sainzdeaja**: 'Ay Mamá', escrita per Rigoberta i el seu home. 'Terra', per Tanxunguietas. 'SloMo', per una gentada (cap d'ells és la cantant) i amb drets musicals de @BMGSpain.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicides, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Una dona va estar cobrant durant trenta anys la pensió d'un mort, tal com ha publicat *elDiario.es*. La senyora, ara octogenària, treballava a l'hospital on va morir l'home el 1980, i des d'aleshores s'embutxacava els diners de la seva jubilació.

Té 129 fills i n'està esperant nou més. És el cas d'un britànic de 65 anys que ha continuat donant esperma tot i que l'edat límit per fer-ho són els 45. L'home, jubilat, ho va explicar al programa de televisió *This Morning*.

L'Hospital del Vendrell va patir un incendi (sense víctimes) fa uns dies. L'origen del foc: la cigarreta que va encendre un pacient, que va acabar ferit amb cremades al pit i al coll. Com a mínim es va estalviar haver d'anar a l'hospital... Ja hi era.

Detenen un home de 36 anys a Granada per conduir begut per les vies del metro, també als trams subterranis. La policia li va fer dues proves d'alcoholèmia i, per a sorpresa de ningú, va donar positiu. I amb nota.

Twitter (@AustralianOpen)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra pedrea inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluc sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el cotarro i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos imprescindibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

**De tant privatitzar-ho
tot ens quedarem
sense res.**

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

**I unes quantes
portes giratòries
dels que firmaren
aquelles**

**liberalitzacions exprés
i acabaren l'endemà**

**en el butacó
d'un consell
d'administració**

”

Flaixos

@DrSaoirse: He dit a la veïna americana que l'hospitalització de ma mare, la recuperació al sociosanitari i la fisioteràpia són gratis, i es pensa que soc d'una república socialista.

@laialapapaia: Considero fort que la majoria d'humans ens hàgim resignat a acceptar que la impressora que tenim a casa no arribarà a funcionar mai.

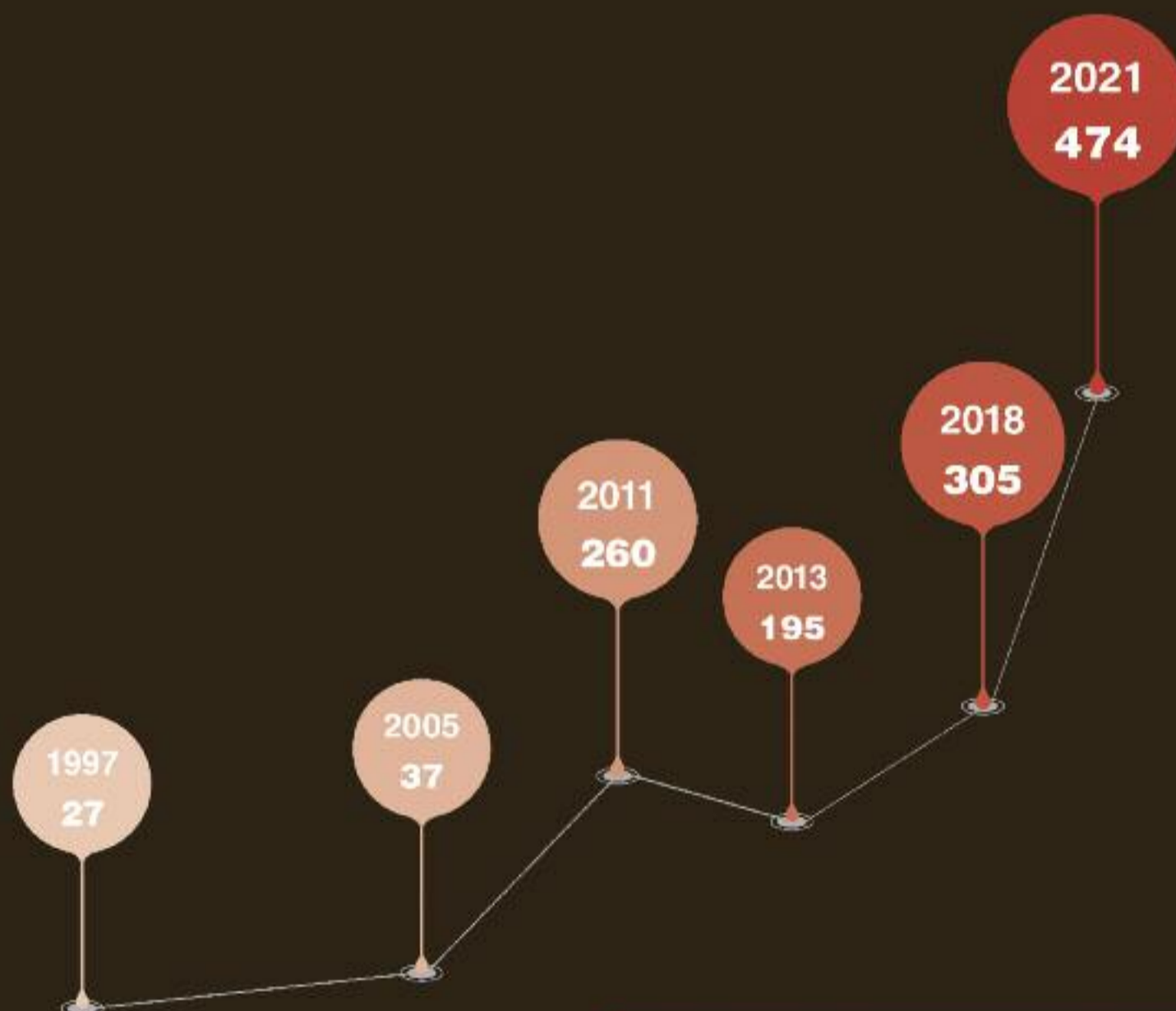
@vicentmontagud: El único peligro que corremos los periodistas ahora mismo en Kiev es rompernos la crisma resbalando sobre el hielo y eso te puede pasar en Lleida.

associació
de mitjans
d'informació
(comunicació)

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 470 mitjans associats

La 16a edició del premi LH Confidencial de novel·la negra ha rebut 162 obres originals, d'entre les quals en sortirà la guanyadora. Cinc d'aquestes novel·les són d'autors hospitalencs. El jurat donarà a conèixer el premi durant el mes de maig.

El nou Pla de la Gran Via s'obre a la participació aquest febrer

» El nou projecte preveu que Cal Trabal continuï sent zona agrícola
» Puigneró visita la ciutat i mostra el seu suport al planejament

URBANISME ▶ El procés participatiu per definir el nou Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) de la Gran Via arrencarà aquest mes de febrer. Així ho va anunciar l'Ajuntament el 28 de gener, després de la visita oficial del vicepresident de la Generalitat i conseller de Territori, Jordi Puigneró, que va mostrar sintonia amb l'alcaldeessa Marín a l'hora de tirar endavant un planejament urbanístic que ha estat tombat fins a dues vegades als tribunals, motiu pel qual ha hagut de ser reformulat pels seus impulsors, Generalitat i Ajuntament, que hi treballen plegats a través del Consorci per a la reforma de la Gran Via.

En declaracions a El Far del passat mes d'octubre, el primer tinent d'alcaldeia, Francesc J. Belver, va expressar que el procés de participació té previst crear comissions sectorials que abordin diversos aspectes com la mobilitat o l'impacte ambiental del pla urbanístic, així com el debat de propostes plantejades per formacions polítiques i entitats, tot amb la voluntat d'assolir, en paraules de Belver, "el màxim consens possible". A l'estiu, Belver va afirmar en una sessió plenària que el procés de participació ciutadana que estava preparant l'equip de govern era "millor" que el que proposaven partits de l'oposició com ERC o els comuns.

Tanmateix, des del primer moment el teixit associatiu s'ha malfiat d'aquests anuncis municipals. El passat mes de setembre, No Més Blocs, la Saboga, l'Associació de Veïns Inde-

Cal Trabal i el PDU són els cavalls de batalla polítics a la ciutat. Foto: Arxiu

pendent de Bellvitge i Ni un Pam de terra van participar en una jornada de debat al Centre Cultural Bellvitge en la qual van reclamar que aquest anunciat procés participatiu fos "transparent i simètric". "El PDU ha de ser una proposta més, no pot ser PDU sí o sí", van plantejar els organitzadors de la trobada.

PROTEGIR CAL TRABAL

Doncs bé, de moment, aquesta petició del teixit associatiu no s'està complint, ja que el mes passat es va filtrar que el Consorci treballa amb una nova proposta de PDU, en la qual es vol donar més protagonisme al Clúster Biomèdic i compatibilitzar els usos agrícoles de Cal Trabal amb el desenvolupament del pla urbanístic. Ho va avançar La Vanguardia, citant fonts coneixedores de la nova planificació.

Aquesta nova proposta de PDU permetria, per tant, que bona part de Cal Trabal continués sent zona agrícola, amb l'objectiu que passés a ser de titularitat pública i que fos gestionada pel Parc Agrari del Baix

Llobregat. A priori, una bona notícia per als opositors del PDU, que denunciaven que aquest pla amenaçava la darrera zona agrícola de la ciutat. Una àrea, a més, que està pendent de rebre el distintiu de Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), una petició del Grup de Patrimoni i de No Més Blocs amb vista a protegir l'espai. En aquest sentit, fonts locals d'ERC, el partit que presideix la Generalitat, insisteixen en la necessitat de protegir Cal Trabal totalment i que el terreny guanyat al soterrament de la Gran Via es dediqui a zones verdes i per a vianants.

Amb tot, el que queda clar és que la principal premissa que posen sobre la taula els opositors al pla és que es pugui parlar amb els veïns ja no sobre les propostes del PDU, sinó sobre la necessitat o no de fer el planejament, no s'estaria complint. De fet, el setembre les entitats reunides a Bellvitge van alertar precisament sobre la possibilitat que el procés participatiu municipal fos descafeïnat i superficial.

La manca de mitjans limita el dret a l'educació en pandèmia

ESTUDI ▶ L'Observatori per a la Infància i l'Adolescència ha encarregat un estudi a la Universitat de Barcelona que conclou que la manca de mitjans ha perjudicat el dret universal a l'educació durant la pandèmia. Es tracta d'una de les principals idees que es desprenen de l'informe, que ha estat elaborat a partir d'entrevistes a 34 professors de centres de Primària i Secundària de la ciutat.

Per altra banda, l'informe assenyalava que la pandèmia ha introduït noves formes d'ab-

sentisme escolar relacionades amb la situació sanitària. També, la covid ha reforçat la funció social de l'escola davant de l'educativa, cosa que l'ha fet posicionar com un agent d'integració i cohesió social.

A més, la pandèmia ha ajudat a eixamplar la bretxa digital entre els alumnes, que té força relació amb les desigualtats socials. En aquesta línia, l'estudi destaca que el professorat ha portat a terme un paper de "voluntarisme" no reconegut que ha ajudat a mitigar aquesta esletxa.

El Joventut i el Barradas obren les portes al Barnasants

Marina Rossell, durant la seva actuació al Joventut. Foto: Ajuntament

CULTURA ▶ La 27a edició del Barnasants va arrencar el 22 de gener amb el concert de Brams al Teatre Joventut. El festival de la cançó d'autor, que enguany homenatja la figura de l'activista i polític Joan Fuster i del poeta Gabriel Ferrater, ofereix un cartell de luxe que, alhora, serveix per aixecar el teló als teatres hospitalencs.

En aquest sentit, el passat 29 de gener la cantant Marina Rossell va presentar al Joventut el seu disc *300 crits*, una nova revisió de cançons de protesta i peces pròpies, mentre que el 5 de

març serà el torn de Javier Guruchaga i la seva Orquesta Mondragón, que amb el seu irreverent estil vol revolucionar el Teatre Joventut.

El teatre torrassenc, tanmateix, no és l'únic escenari del festival, atès que el Barnasants també ofereix actuacions a l'Auditori Barradas, com la de Raül Alcover, que el 13 de febrer portarà el seu *Yo hago música ¿y tú? i La voz de Federico*. El dia 19, la menorquina Anna Ferrer hi interpretarà les cançons del seu *Parentòstic*, una culminació del seu procés artístic.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Els informes policials assetgen el govern pel cas Consell Esportiu

TRIBUNALS ▶ La filtració de diversos informes policials sobre el presumpte cas de corrupció al Consell Esportiu ha aixecat polseguera. I és que les investigacions apunten cada cop més a una possible responsabilitat directa de membres del govern municipal en l'afer. Així ho indica un informe policial avançat a finals de gener per *El Periódico*, en el qual els investigadors consideren que Cristian Alcázar, segon tinent d'alcaldia, seria un dels responsables de la presumpta trama de malversació de fons a l'ens esportiu.

La unitat d'investigació del cos policial denuncia als informes presentats a la causa "passivitat, permissivitat o deixadesa" davant la presumpta manca de control de les subvencions públiques per valor d'uns 200.000 euros anuals, segons recull el mateix mitjà. També observa un possible "enriquiment il·lícit", entre altres irregularitats.

En aquesta part de la investigació el cos policial no implica l'alcaldeessa Núria Marín, acusada de no haver fet cas de les advertències sobre les presumptes anomalies. Tot i això, a mitjans de gener *eldiario.es* va publicar que la mateixa Policia sospita que

Marín en una imatge d'arxiu. Foto: Sílvia Jordi/ACN

hi podria haver hagut "una certa col·laboració i/o connivència" entre l'alcaldeessa, els dirigents de l'ens esportiu i l'anterior secretari de l'Esport de la Generalitat, Gerard Figueras. Sigui com sigui, la clau que corroborarà o no aquesta hipòtesi és el mòbil de Marín, que encara està sent analitzat pels investigadors.

A parer de la Policia, i segons les recents informacions d'*El Periódico*, sí que hi hauria hagut "connivència" entre Alcázar, expresident de l'entitat, Eduard Galí, exdirector del Consell, i els tècnics municipals "responsables de la verificació de les subvencions".

El mateix Alcázar, que a diferència de l'exregidor Cristóbal Plaza, també investigat per

aquesta presumpta trama de corrupció, continua ostentant un càrrec al govern municipal, va demanar l'arxivament de la causa oberta contra ell i va defensar la seva actuació. Ho va fer el dia 20 de desembre, durant la seva segona declaració als jutjats.

Davant d'aquestes informacions, el grup parlamentari d'ERC va registrar una sol·licitud el 31 de gener perquè Marín, també presidenta de la Diputació, i Alcázar compareguin a la cambra catalana a donar explicacions. La viceprimera secretària d'organització del PSC i alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, considera la petició dels republicans "una cortina de fum" i defensa que Marín està facilitant la investigació.

Montilla diu que la imatge de Catalunya "ha empitjorat"

POLÍTICA ▶ LH Espai de Debat va organitzar una conversa telemàtica entre la periodista Aurora Antón i l'expresident de la Generalitat, José Montilla, a finals de gener en el marc del seu cicle Refer Catalunya.

A la trobada es van abordar qüestions d'actualitat, com ara la polèmica sobre les llicències per edat del Parlament, un règim especial que permetia cobrar a alguns funcionaris sense treballar. Sense anar més lluny, aquest sistema es va començar a aplicar el 2008, en ple mandat de Montilla i sent Ernest Benach (ERC) president de la cambra catalana. Preguntat sobre aquesta qüestió, Montilla va assegurar que "no n'estava al corrent", i tot i reconèixer la gravetat del tema, va evitar demanar disculpes. "El

pressupost del Parlament no l'aprova el Govern, l'aprova la mesa", va assenyalar.

"NO ÉS UNA COLÒNIA"

La conversa també va abordar el procés independentista i les seves conseqüències. En aquest sentit, Montilla considera que "ha empitjorat" la imatge i el prestigi de Catalunya arran dels fets de l'octubre de 2017, i que les famoses lleis de desconexió del setembre del mateix any no eren "pròpies d'un estat democràtic".

També va dir que va intentar convèncer Carles Puigdemont que convoqués eleccions en comptes de tirar pel dret i declarar la independència, i que Catalunya "no és una colònia" i que, per tant, no té dret a l'autodeterminació.

Un moment de la xerrada. Foto: LH Espai de Debat

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Foto: Línia L'H

Línia L'H combina la informació local amb la cultura i l'oci, amb seccions com *Viu en Línia*

» La capçalera

EFEMÈRIDE el seu espai capçalera, f ro 100 revela Línia L' territorial. An i el món dig un d'aquest cionalment ximitat, així és un lema La nostr binar el per definida i c ponsabilita

Les portades són un tret distintiu de la capçalera: el disseny és una aposta consolidada

La secció d'Opinió és un aparador amb microseccions que generen debat entre els lectors

Línia L'H arriba al número 100

capçalera privada local revalida el seu espai als diversos barris de la ciutat i ja suma nou anys de trajectòria

► *Línia L'H* segueix sumant anys i reafirmant el seu paper periodístic als diversos barris de la ciutat. La capçalera privada local revalida el seu espai als diversos barris de la ciutat i ja suma nou anys de trajectòria. La fundada fa 9 anys, publica avui el seu número 100, consolidant el lideratge privat a l'Hospitalet. *L'H* és, al cap i a la fi, una eina de cohesió i de treball amb una aposta que combina el format paper i el digital, i sempre amb voluntat d'innovar en cada etapa dels dos àmbits, la publicació ha estat tradició i compromesa amb el bon periodisme de proximitat, com amb la cultura, la llengua i el país. No és un buit: la trajectòria ens avala. La fórmula, i alhora el nostre repte, és començar el periodisme en majúscules amb una publicació de proximitat dimensionada. En aquest sentit, la resiliència que ens autoexigim per estar a l'altura de les circumstàncies ens esperona per continuar sent fidels al nostre ideari ètic, explicant, sempre en català, l'Hospitalet de Llobregat i el país que s'obre pas, decididament, cap al futur. ■

100 edicions en paper

400.000 exemplars

2.821 notícies locals

319 articles d'opinió

L'edició digital, amb versió mòbil i d'ordinador, i la presència a les xarxes socials més populars permeten arribar a nous perfils de lectors

Perseguint la notícia

per Arnau Nadeu, *director editorial de Línia L'H*

Quan un projecte urbanístic aixeca polseguera i el millor seguiment el fa el periòdic de casa, és una petita victòria. Quan els que l'han tirat endavant et critiquen, també ho és. "No hi ha res més periodístic que resistir la vanitat o la ira de l'ídol del poble", escrivia ja fa uns anys Ramon Besa en un article titulat *Fugint de la notícia*, un text que hauria de ser de lectura obligatòria a les universitats on s'ensenya aquest ofici, en hores crítiques, del Periodisme.

Sobretot en aquelles on es tracta la premsa de proximitat com es mereix. On tenen clar que ja fa anys que les publicacions locals, almenys les que estan ben fetes i tenen empreses editores compromeses al darrere, han deixat de conformar-se a ser una escola de periodistes. On saben que s'han consolidat com una opció igual de vàlida per fer carrera i guanyar-se un sou explicant històries, que no és poca cosa.

Cada cop som més els que fem premsa de proximitat digna. També a l'àrea metropolitana, on el periodisme local no sempre ha estat valorat com caldria. Penso en els que ens resistim

a rebaixar el llistó que ens autoimposem. Els que, sent conscients que els recursos donen pel que donen, també sabem que les coses sempre es poden fer millor. Els que som autoexigents i ens emmirallem en els grans, malgrat tocar de peus a terra. Els que creiem en el periodisme més genuí. En aquest que, lluny de l'anonimat de la premsa generalista, t'exigeix aguantar la mirada de l'alcalde que has fet empenyar amb el reportatge crític.

Escombrant cap a casa, avui m'agradaria destacar el cas de *Línia L'H*, ara que ja ha arribat al número 100 i que segueix sumant anys.

Una capçalera que continua bolcada en l'Hospitalet i els seus veïns i veïnes amb

la mateixa ambició que el primer dia. I ho fa fent PERIODISME. Sí, en majúscules. Perquè de periodismes se'n fan molts, però pocs que valguin la pena. I només aquests últims són els que poden fer que la ciutadania hi confiï. Que hi aposti. Tornant a Ramon Besa, no podem fugir de la notícia: l'hem de perseguir. Costi el que costi. L'ofici es tria. I aquest és així.

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues tercers parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...", afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enreure. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar esllògans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants al de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

L'oposició a Cosme Toda no s'atura

» Stop Massificació denuncia irregularitats en la macro promoció d'habitatges a l'antiga fàbrica
 » La plataforma fa constar que no es garanteixen les hores de llum als pisos obligades per llei

Francisco J. Rodríguez
SANT JOSEP

La plataforma Stop Massificació ha denunciat una possible irregularitat tècnica en el projecte dels pisos de l'antiga fàbrica Cosme Toda. Tot plegat té a veure amb la il·luminació dels habitatges i el poc espai entre els blocs, que impediria una entrada de llum als pisos adequada a la llei. I és que segons l'article 264 del Pla General Metropolità (PGM), aprovat el 1976, s'ha d'assegurar que totes les plantes d'un edifici tinguin, com a mínim, una hora de sol entre les 10 del matí i les dues del migdia del 21 de gener de cada any. Aquesta mesura té a veure amb l'estalvi energètic i els beneficis que genera la llum directa sobre la salut de les persones.

Ara bé, segons els tècnics d'urbanisme que col·laboren

amb la plataforma contrària al projecte de la Cosme Toda, aquesta hora de llum no s'estaria garantint a causa de la proximitat entre els blocs de pisos, de 20 metres en total. I segons els càlculs de la plataforma -elaborats el 21 de gener-, l'ombra que projectarien les torres seria de 47,5 metres, el doble.

“Un nou estudi de l'Ajuntament o la Generalitat determinaria el compliment o no de l'article 264 i dissiparia les sospites de la densificació en aquesta promoció”, expliquen des de Stop Massificació, que precisament el dia 21 de gener van fer un acte per explicar aquesta presumpta irregularitat i tornar a denunciar que la promoció d'habitatges en aquest solar “densifica” el barri i “sobresatura” els serveis públics, tal com va expressar Eulàlia Panyella, membre de la plataforma.

I què passaria si finalment es confirmés la irregularitat que denuncia Stop Massificació? Un

La protesta va tenir lloc el 21 de gener, el dia de referència per fer els càlculs de les ombres. Foto: Stop Massificació

arquitecte local que prefereix mantenir l'anonimat, consultat per Línia LH, recorda que hi ha hagut projectes en els quals s'ha hagut de fer marxa enrere perquè s'han descobert anomalies en el planejament. Sigui com sigui, aquest expert reconeix que l'article 264 “no se sol tenir gaire en compte” i assegura que la

planificació a Cosme Toda “ha estat estirada” a favor dels interessos de la promotora.

Des de l'Ajuntament han evitat pronunciar-se sobre aquesta presumpta irregularitat, tot i que defensen el projecte i el justifiquen com una necessitat per renovar i ampliar un parc d'habitatges envellit.

Mentrestant, a la vorera del davant desenes de veïns dels Blocs Ciutat Comtal viuen amb l'ai al cor i els pisos apuntalats des de fa més d'un any pel perill d'esfondrament. L'Ajuntament va encarregar uns informes tècnics per valorar la situació, però els veïns encara n'esperen els resultats definitius.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

El fotògraf Alfons Rodríguez i el periodista Xavier Aldekoa han documentat durant dos anys la vida d'11 nens i nenes africans. Ara, presenten a Can Trinxet el seu projecte, *Indestructibles*, amb el qual volen mostrar la realitat del continent africà i els seus reptes de futur.

Som Santa Eulàlia critica el "passotisme" del consistori

Francisco J. Rodríguez
SANTA EULÀLIA

A finals del gener, l'associació de veïns Som Santa Eulàlia va rebre resposta de l'Ajuntament a una instància que van presentar fa quatre mesos i en la qual demanaven la reobertura de la biblioteca del barri, tancada de manera unilateral pel govern local. Cent vint dies després, el consistori va respondre amb els mateixos arguments que va fer servir l'any passat per justificar-ne el tancament: que l'edifici no complia amb els requisits d'accessibilitat ni amb els estàndards de prevenció de riscos laborals.

Des de Som Santa Eulàlia consideren que aquesta resposta "no respon" al prec de milers de veïns que reclamaven la reobertura de la biblioteca. "Això implica seure i buscar solu-

Es van recollir 4.000 firmes contra el tancament de la biblioteca. Foto: Arxiu

cions", assenyala a Línia LH Khristian Giménez, membre de Som Santa Eulàlia. Sigui com sigui, l'associació denuncia "passotisme" i "menyspreu" del consistori cap als veïns del barri, i no només pel tema de la biblioteca, sinó també per altres reclamacions que no estan sent ateses, com ara el perquè del canvi d'ubicació de les lletres de Joan Brossa a Francesc Macià i tota una "bateria" de qüestions que

estan sense respondre des d'abans de la pandèmia. "No ens comuniquen res, és indignant", lamenta Giménez, que reclama una relació de "respecte" amb la regidoria del Districte, liderada per David Quirós, que a les xarxes s'ha mostrat disposat a mantenir un espai de "conversa tranquil·la" amb els veïns. Des de l'associació confirmen que estan acabant de tancar una data per reunir-se amb el consistori.

Mora, a la seva parada d'aviram. Foto: Línia LH

Rocío Mora, nova presidenta del Mercat de Santa Eulàlia

COMERÇ ▶ El Mercat de Santa Eulàlia té nova presidenta. Es tracta de la Rocío Mora, una jove botiguera que lidera una junta que s'ha marcat l'objectiu d'adaptar el mercat "als temps que corren". Així ho explica a Línia LH, en una conversa en la qual recorda que cal impulsar la digitalització de l'equipament.

I és que Mora i la seva junta són conscients que hi ha un públic jove cada cop més interessat

a comprar productes de proximitat i de millor qualitat al mercat, però que a causa del ritme de la vida els és molt difícil anar-hi.

En aquest sentit, Mora vol posicionar el mercat al web i impulsar el servei a domicili. "La majoria de gent compra ara per internet, i nosaltres ens hauríem d'adaptar als nous temps", reconeix la paradista, que reivindica el tracte personalitzat que aporten els mercats.

Inclusió | Tallers Bellvitge revisa l'accessibilitat als equipaments

L'entitat Tallers Bellvitge és l'encarregada de revisar l'accessibilitat als equipaments municipals. Ho fan després de liderar l'adaptació del Saló de Plens per fer-lo inclusiu. L'entitat portarà a terme auditories a uns altres edificis de la ciutat a través del seu equip de validació.

Bellvitge | El Gornal

Reobren dos caixers al barri i els veïns ho veuen insuficient

Francisco J. Rodríguez
EL GORNAL

Des de fa uns dies el Gornal torna a tenir caixers automàtics en funcionament. Són els dos que hi havia a l'oficina que CaixaBank va tancar fa un parell de mesos, deixant un barri de 8.000 persones sense cap entitat bancària. Des de l'associació de veïns celebren que s'hagin reobert aquests dos terminals, però recorden que el problema continua, sobretot pel que fa a la gent gran i les persones amb mobilitat reduïda. "Hi ha gent gran que no se'n surt amb el caixer i necessita ajuda a l'hora de treure diners", destaca María Yáñez, vicepresidenta de l'entitat.

Aquest serial ha fet evident una problemàtica que diversos col·lectius han posat sobre la taula. I és que fa molt temps que la gent gran va quedar desconectada de les noves formes d'e-

El manteniment dels caixers no és l'òptim. Foto: AVV Gornal

conomia quotidiana, basades en la tecnologia. Sense anar més lluny, el Síndic de Greuges de Catalunya assenyala que el 12% de la població té dificultats per accedir a un caixer automàtic o a un banc físic. La progressiva supressió d'oficines està impactant de ple en la població més envellida, que queda "desemparada", en paraules de Yáñez, que per al cas del Gornal reclama una atenció presencial continua que doni suport als clients o que

puguin actuar en cas d'incidència, com ara que el caixer no retorni la targeta de crèdit.

Per tot plegat, l'associació de veïns es manté a l'espera de la decisió final de CaixaBank i avisa que continuarà reivindicant l'obertura d'una seu física al barri. Per altra banda, en l'àmbit estatal destaca la campanya 'Soc gran, no idiota', que un metge valencià jubilat ha posat en marxa per exigir als bancs una millor atenció cap a la tercera edat.

El ball flamenc aterra al Centre Cultural amb Tacón Flamenco

CULTURA ▶ A Catalunya se celebren cada any desenes de concursos de flamenc. A l'Hospitalet n'acaba de néixer un altre, tot i que amb la particularitat que es tracta d'un certamen específicament de ball flamenc. I és que d'aquesta branca del flamenc no n'abunden al Principat.

Es tracta de Tacón Flamenco, un concurs impulsat per la bailaora local Anais Higuera, 'La Lunares', que tindrà lloc a finals de març al Centre Cultural

Bellvitge-Gornal. Les inscripcions estaran obertes fins a l'11 de febrer i hi ha dues categories: una per a adults de més de 16 anys i una altra d'infantil -per a infants de 6 a 16-.

De moment, i segons avança LH Digital, se sap que un dels membres del jurat serà el reconegut bailaor Antonio Canales, que està previst que faci una classe magistral el 26 de març al centre cultural, el mateix dia que tindrà lloc la final del certamen.

A Catalunya hi ha pocs concursos de ball flamenc. Foto: Arxiu

Queixa | Estat "pèssim" dels carrers dels Blocs Florida

L'Associació de Veïns i Veïnes de la Florida ha denunciat l'estat d'alguns carrers dels Blocs Florida, que qualifica de "precarí" i "pèssim", i reclama que es portin a terme les inversions promeses en el Consell de Districte del mes de setembre.

Alumnes de la Joaquim Ruyra parlen sobre el 'bullying' a TVE

EDUCACIÓ ▶ Una vintena d'alumnes de sisè de Primària de l'Escola Joaquim Ruyra han participat en l'enregistrament del programa *Aprendemos en Clan*. *El debate*, que emet RTVE en el seu canal infantil i que aborda temàtiques d'interès per a la canalla amb la participació d'infants d'escoles escollides a proposta del Ministeri d'Educació. El programa en el qual van participar els infants del barri tractava sobre l'assetjament escolar o *bullying*, i serà emès durant les pròximes setmanes.

La dinàmica del programa és senzilla: els nens i nenes d'entre 10 i 12 anys exposen les seves opinions sobre un tema davant dels experts, i d'aquesta manera es generen espais de debat i de reflexió. Aquest programa s'emete cada divendres, a tres quarts de 12 del matí pel canal Clan, i a demanda a les aplicacions de RTVE a la xarxa.

Un moment de la gravació del programa. Foto: Ajuntament

Sigui com sigui, la Joaquim Ruyra ha rebut els últims anys nombrosos reconeixements per la seva tasca i l'alt nivell acadèmic assolit. De fet, les proves de competències del departament d'Educació són bones.

Entre altres, cal destacar que l'escola ha guanyat el Premi Ensenyament de la Fundació Cercle d'Economia. Amb tot, el centre escolar ha construït el seu

projecte de convivència a partir del diàleg com la base per resoldre els conflictes i superar les desigualtats. De fet, a l'escola tant les famílies com els alumnes tenen l'oportunitat d'opinar i participar conjuntament en l'elaboració de normes, mentre que els estudiants celebren assemblees setmanals, fet que potencia la força de l'argument envers l'argument de la força.

L'acció de neteja va tenir lloc fins al 31 de gener. Foto: Ajuntament

Impulsen la neteja "a fons" de 13 espais de la Florida

CIVISME ▶ Des del 18 fins al 31 de gener, l'Ajuntament ha portat a terme una acció de neteja "a fons" de 13 espais de la Florida, en el marc de l'acció Net i Polit. S'han esbandit a fons les voreres i la calçada, eliminat grafitis de les façanes i mobiliari i s'han fet petites reparacions al carrer.

En concret, els serveis municipals de neteja han actuat als jardins de la Granota i als carrers Renclusa, Diògenes, Aigües del

Llobregat, Pintor Mestre i Castellví, El-lipse, Finestrelles, Jardí, Martí i Blasi, Alegria, Mare de Déu de Núria i Bòbiles.

I és que la neteja de la ciutat és una preocupació recurrent de la ciutadania. Segons l'últim baròmetre d'opinió, publicat recentment, la brutícia és la segona preocupació dels ciutadans -del 22,5%-, només per darrere de la inseguretat -que preocupa al 42% dels veïns-.

Història | Preocupació per l'estat de la Casa Querol

Diverses entitats del barri denuncien el mal estat de l'anomenada Casa Querol de la Torrassa. L'Ajuntament recorda que aquest edifici no forma part del Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic (PEPPA), i que, per tant, no hi té competències.

Collblanc | La Torrassa

A les fosques: queixes veïnals per la pobra il·luminació a la nit

Francisco J. Rodríguez
COLLBLANC-LA TORRASSA

Els fanals de Collblanc i de la Torrassa no són *smart*. De fet, alguns s'apaguen quan algú hi passa de nit. I romanen foscos durant mesos. Així ho denuncien veïns i entitats del districte. "Sembla el barri de les tenebres", explica a *Línia LH* Maria Fañanas, veïna de la Torrassa.

No és l'única, però. Les xarxes socials bullen amb comentaris de veïns que es queixen de la foscor a les nits i de la falta de manteniment dels fanals. "Hi ha parcs sense llum i sots al terra que provoquen caigudes", afirma Eudel Sánchez, membre de l'AMPA del Pep Ventura i veïna de Collblanc. De fet, denuncia que fins i tot la pista de futbol de l'escola no està ben il·luminada.

Sánchez, a més, reconeix que ha tingut "por" d'anar a veure la seva mare a la part de la Torras-

Veïns passejant de nit amb una llanterna. Foto: Twitter (@LaTorrassa)

sa del carrer Martí i Julià. "No m'hi atrevia a passar perquè era molt fosc", relata. Tot i que aquest tram ja s'ha arreglat, el districte continua tenint nombrosos punts foscos. Els carrers Santiago Apòstol, Rafael Campalans, Llobregat, Holanda, Mas, Llançà o Salvador Seguí són els que tenen més fanals apagats. Loli Colás, presidenta de l'associació de veïns, corrobora les queixes veïnals i lamenta la tardança a l'hora de canviar les bombetes. De fet, és aquí on rau

el problema, indica Carlos, un veí del barri que assegura que des de fa un any l'Ajuntament triga molt més a substituir els punts de llum espatllats. "La foscor crida a les activitats delictives", avisa aquest veí. Amb tot, la sensació dels veïns és de "desídia i deixadesa" per part del consistori, en paraules de Fañanas.

Fonts municipals reconeixen que la il·luminació en alguns punts "és millorable" i que aquest és un tema "prioritari" que resoldran durant el 2022.

El pont té diverses parts deteriorades. Foto: Arxiu

L'Ajuntament reformarà finalment el pont d'en Jordà

PATRIMONI ▶ El govern municipal va anunciar al Ple de gener que rehabilitarà el pont d'en Jordà. D'aquesta manera, el consistori mou fitxa després de mesos de pressió de veïns, entitats i partits polítics que reclamen la reforma d'aquesta infraestructura que uneix els barris de Santa Eulàlia i la Torrassa des del 1935 i que està catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), a més de formar part del Pla especial de protecció del patrimoni archi-

tectònic (PEPPA). L'anunci es va fer aprofitant que l'oposició s'havia unit, un cop més, per reclamar la reforma del pont a través d'una moció conjunta.

El regidor d'Espai Públic, Cristian Alcázar, va explicar que hi havia previst un projecte per reparar les superfícies de formigó i les baranes, protegir l'estructura metàl·lica, millorar el sistema de drenatge i substituir les nombroses peces rovellades. L'actuació té un cost total de 282.000 euros.

GERMANS HOMS DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN
3.000
AMICS INVISIBLES
AQUEST ANY, REGALA
APADRINAMENT

VULL COL·LABORAR

Descobreix-ho a:
www.sebuscanamigosinvisibles.org
900 111 300

El conjunt de Cristian García jugarà a casa el diumenge 13 de febrer contra l'EE Guineueta, en partit corresponent a la 23a jornada del grup 5 de la Tercera Divisió RFEF. És un partit fonamental perquè el CE l'Hospitalet continuï aspirant a la primera plaça.

Foto: Maria Navarro

“Busco solucions als problemes des de la positivitat i l'alegria”

Laura Arias / Exjugadora del CEJ l'Hospitalet i mestra

“Mai acabes de sortir de l'aula perquè no saps si l'endemà hi podràs tornar pels nous contagis de la covid, i has de preparar i corregir mil coses... Si, a més, jugues a bàsquet, la teva vida és molt intensa”, confessa Laura Arias (Esplugues, 1993), mestra, capitana del Bàsquet Maresme Boet Mataró 3 Viles i exjugadora del CEJ l'Hospitalet.

Toni Delgado
LES PLANES

“Has de tenir molta passió i no fer teatre, però sí teatralitzar per captar l'interès de la classe”, defensa Dani Roure, el capità del CB Roser i professor.

És totalment cert. Soc tutora de 5è de Primària a l'escola La Ginesta, de Castelldefels, i intento que en cap assignatura perdin l'interès, les ganes i l'atenció. Com més gaudeixis tu, més fruitirà l'aula.

Es tracta també d'explicar històries amb les quals l'alumnat se senti identificat.

Exacte. Has de ser empàtica i assumir que té les seves preocupacions i, alhora, aconseguir que allò que li estàs explicant passi a ser el més important. Quan arribes l'endemà i t'abracen o et comenten les seves coses, veus que l'esforç val molt la pena.

Quin és el valor que millor et defineix?

La capacitat d'adaptació.

A cada canvi, un somriure.

Sempre somric! Em costa més fer-ho els dies dolents, però tracto de relativitzar les coses. Busco solucions als problemes des de la positivitat i l'alegria, i m'encanta connectar amb les persones.

Fins a quin punt veure créixer l'Èlia, la teva neboda, t'ha ajudat a ser millor mestra?

Quan vaig saber que ma germana estava embarassada, vaig rebre el millor regal del món! Jo ja era professora i estava enamorada de la professió... L'Èlia té molt caràcter i inquietuds, i és activa i tossuda.

És el teu entrenament!

[Riem]. Sí, sí! Ma neboda m'ensenya a veure el món des dels seus ulls. Sempre dic que és molt meva, i ma germana assegura que en moltes coses s'assembla més a mi que a ella. Potser a vegades em treu més de polleguera perquè tenim un caràcter i unes maneres de fer semblants. Per a mi l'Èlia és l'alegria i l'estimo moltíssim. I la seva mare i la meva germana, la Natalia, el meu gran exemple a seguir: vaig créixer

veient-la jugar i sempre hem estat molt unides.

Està sent una temporada molt dura per al Bàsquet Maresme Boet Mataró 3 Viles: sou últimes de la Lliga Challenge i el club va cessar Jordi Vizcaíno, a qui va substituir Bea Pacheco.

Sabíem que seria un curs difícil perquè som un equip molt jove. L'adeu de Jordi Vizcaíno va ser un cop dur i ens va agafar per sorpresa. Jo em vaig quedar al club

“Espero que el CEJ l'Hospitalet jugui la Final a Quatre de la Copa Catalunya”

perquè volia continuar amb ell. És un gran entrenador [ara dirigeix el Joventut Badalona] i una persona excel·lent. Bea Pacheco va entrar al grup amb molt bon peu i no ha deixat de sumar coses des que va aterrar. Estem convençudes que en aquesta segona volta creixerem molt i donarem unes quantes sorpreses.

Com us ha canviat l'estat d'ànim i la confiança el fitxatge d'Adrijana Knezevic?

Ens aporta molta estabilitat i serenitat. És una líder amb una àmplia trajectòria a Lliga Femenina i grans coneixements de bàsquet que et regala mirades molt interessants. L'Adrijana és molt divertida i amigable, i ha encaixat molt bé al grup.

Malgrat que siguis una jugadora amb bons números, ho ets, sobretot, d'intangibles?

Sí. El que més destacaria de mi és la feina invisible: m'agrada morir en defensa, i és curiós, com millor estic darrere, millor ho faig en atac. L'equip és sempre la meva prioritat, i aquest any, en un grup tan jove, vull contribuir que les companyes creixin i explotin.

Ets la capitana.

Fins aquesta temporada no m'havia plantejat assolir aquest paper. He après moltíssim de capitanes com l'Olga Ruano. Tracto d'escoltar i parlar, i gestionar i trobar so-

lucions als problemes. Em surt la vena de mestra en un grup molt sa. Em sento còmoda sent capitana d'un equip així.

Gran part de la teva formació la vas fer al CEJ l'Hospitalet.

Exacte. Quan era mini vaig jugar al CB Cornellà, i d'infantil a júnior de segon any, al CEJ l'Hospitalet, on, més tard, vaig competir dues temporades com a sènior. Sempre vam tenir equips molt humans i competitius. Tinc relació amb moltes excompanyes i encara fem sopars. Aquesta temporada tenen un equip molt bo i semblen molt unides. Els desitjo tota la sort del món en aquest tram final i espero que juguin la Final a Quatre de la Copa Catalunya.

L'Hospitalet t'ha marcat...

A més de jugar a bàsquet, vaig estudiar al Col·legi Sant Josep Obrer fins a Batxillerat. Malgrat que visc i vaig néixer a Esplugues, a l'Hospitalet és on he fet més vida i he conegut més persones del meu cercle.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@MACBA_Barcelona)

Art contemporani

Aquest febrer és l'últim mes per gaudir de l'exposició 'Apunts per a un incendi dels ulls' al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA). Es tracta de la primera mostra en el marc de 'Panorama', una nova sèrie de projectes transdisciplinaris (inclou pintura, escultura, fotografia i *performance*, entre d'altres) que explora les estètiques i les pràctiques artístiques contemporànies de la ciutat i el seu voltant. És una exposició col·lectiva que pretén, tal com el seu nom indica i com expliquen des del museu, "prendre nota, revelar i connectar sense ser conclouent en absolut".

Famosos

Tot i haver format part de grans musicals, com *Mamma Mia!* o *El rey león*, i d'haver estat ballarina de programes com *Tu cara me suena* d'Antena 3, fins fa ben poc Chanel Terrero (L'Havana, 1991) era una gran desconeguda. Des de fa uns dies, en canvi, el seu nom és a tot arreu. Aquesta artista totterreny –és cantant, ballarina i actriu–, que es va traslladar amb la seva família a Olesa de Montserrat quan tenia quatre anys, ha estat l'escollida per representar Espanya a Eurovisió 2022. Amb la cançó *SloMo* va aconseguir guanyar, el passat 29 de gener, la final del Benidorm Fest i, per tant, va obtenir el pas directe al festival musical europeu. La seva victòria, però, ha estat envoltada de polèmica, ja que Chanel no va ser la més votada pel públic i va guanyar gràcies al suport del jurat professional. La controvèrsia i els missatges negatius han fet que la cantant deixi el seu compte de Twitter, però també ha rebut una allau de suport de companys i seguidors.

La fitxa

C H A N E L

QUI ÉS?

ÉS FAMOSA PER...

Participar en el Benidorm Fest
Abans havia actuat a musicals i havia estat ballarina a la TV

QUÈ HA FET?

Ser escollida per anar a Eurovisió
Representarà Espanya després de guanyar el Benidorm Fest

A LES XARXES...

Polèmica pel sistema de votacions

El seu triomf ha generat controvèrsia però també ha rebut suport

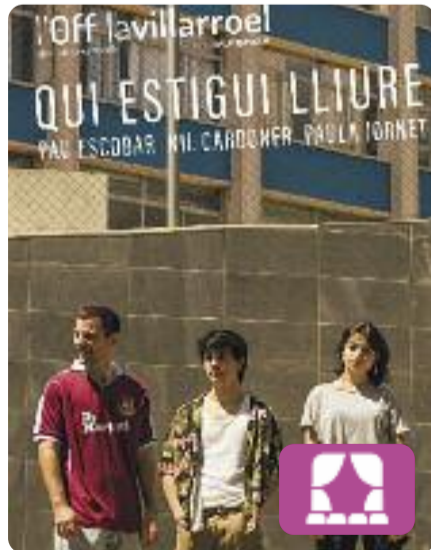
Llibres

El record de la bellesa
Oriol Broggi

A l'hora d'enfrontar-se a una obra d'art, pot ser la bellesa un fi en si mateixa? Quina és la feina d'un director de teatre que vol aixecar una funció que perduri en el record de l'espectador? Com treballa aquest director que sap que, quan la seva feina fructifiqui, no serà en escena per recollir els aplaudiments? Tot això i més es planteja Oriol Broggi en aquest assaig.

Teatre

Qui estigui lliure
Xavi Buxeda i Marcet

Des de petits, el Pol, l'Àlex i la Carla deixen passar les hores a una zona abandonada del barri. Sembla que res els pot separar, fins que un d'ells es veu involucrat en una agressió homòfoba. Ara proven de descobrir si és possible reconciliar-se mentre reneguen tant de la violència com de la seva pròpia identitat. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Suposo que l'amor és això
Ginestà

Pau i Júlia Serrasolsas ja són tot un fenomen entre la joventut catalana. Després de l'èxit del seu segon disc, *Ginestà* (Kasba Music, 2019), els germans de Sant Andreu de Palomar publiquen aquest febrer l'àlbum *Suposo que l'amor és això* (Kasba Music), amb una desena de cançons que exploren les diferents maneres de viure i d'entendre l'amor.

Pelis i sèries

Los ojos de Tammy Faye
Michael Showalter

Tammy Faye Bakker (Jessica Chastain) va ser una telepredicadora molt popular als Estats Units dels anys 70 i 80. Ella i el seu marit, Jim Bakker (Andrew Garfield), van crear un imperi del no-res, amb una xarxa de cadenes de televisió religioses i, fins i tot, un parc temàtic. Però les irregularitats financeres, les rivalitats i els escàndols els van fer caure fins a l'infern.

ESTILS DE VIDA

Recuperar l'hàbit de llegir

Foto: Pexels

OCI

“Últimament no lleixo tant perquè no tinc temps”. Di-gues la veritat: quant fa que dius això? És normal que amb la feina i la rutina notis que els dies no són prou llargs per fer tot el que t'agradaria fer, però ara pensa en les estones que dediques a fer *scroll* a qualsevol xarxa social o a mirar qualsevol cosa a la tele... Oi que potser sí que tindries una mica de temps per llegir?

Com que som a principis d'any, encara pots proposar-te un bon objectiu per al 2022: recuperar l'hàbit de la lectura. Si necessites raons per fer-ho, més enllà de tornar a gaudir del plaer de llegir, tingues en compte els beneficis que comporta: redueix l'estrès, millora la memòria, relaxa i millora el son, entre d'altres.

És bo que, per reconnectar amb la lectura, comencis amb alguna cosa lleugera i que realment t'interessi. No cal que trïis el clàssic més llarg que trobis només perquè “s'ha de llegir”: busca llegir per pur plaer. Si no saps què escollir, deixa't aconsellar a llibreries i biblioteques. I, si comences un llibre i veus que no t'agrada, deixa'l. Per últim, descobreix els teus moments ideals per llegir, com al transport públic de camí a la feina o al llit abans de dormir.

Les claus.....

LECTURES LLEUGERES

Per recuperar l'hàbit lector, comença per alguna cosa lleugera i “fàcil” de llegir

FES-HO PER PLAER

Tria un llibre que realment et cridi l'atenció i t'interessi. Si el comences i no t'agrada, deixa'l

DEIXA'T ACONSELLAR

Si no saps per on començar, deixa't aconsellar tant a biblioteques com a llibreries

ESTONES IDEALS

Descobreix quins són els teus moments ideals per llegir, com al tren de camí a la feina o al llit a la nit

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es